

adresse: _____ og Misjonsjon sendes under
«Misjons-Røsten», Sarpsborg.
Abonnementpris er: I løssalg 20 øre.
kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år.
Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr.
år. Bladet bestilles i alle landets post-
anstalter og hos kommisjonærene.
Adresseforandringer, skriftlig opplyselse
og betalinger skjer til ovenstående adr.

Bladmisjonen

Det er mange syke og fattige som gjerne ønsker å ha Misjons-Røsten», men de har ikke råd til det. Vi har sendt det fritt til flere og ønsker å sende det til alle som vil ha det, men økonomien tillater det ikke.

Har noen av dere som leser dette anledning og lyst til å hjelpe oss med dette, så send et bidrag — stort eller lite — og du gjør en god gjerning.

Vi ønsker også å sende bladet til så mange vi kan. Bladet er en god talsmann for hedningemisjonen og dess flere som får lese det dess flere kan vi gjøre regning med blir interessert for misjonsvirksomheten.

Nord-Norge

Vi vil gjerne få minne vennene om å huske på arbeidet i Nord-Norge i år også med brukte klær til utdeling blandt de fattige der. Det har vært til velsignelse og en god hjelp i å vinne folket for evangeliet at Herrens vidner kan hjelpe de dårligst stillede litt på denne måte også.

Begynn derfor i god tid å samle inn brukt tøy. Oplys det på møte, gå til dine venner som du kan tenke har gammelt tøy hengende og spør dem om å få det og pakk det godt ned, send det til en av de arbeidere du kjenner som arbeider med evangeliet der nord.

Send det ikke til Misjons-

En av misjonsstasjonens bygninger.

Da Paulus kom til Rom som keiserens fange kalte han sammen sine landsmenn i verdenshovedstaden, og la frem sin sak for dem. Disse fortalte ham at de ikke hadde mottatt noe brev om ham fra Judea, men sa tilføiet de: «Om denne sekt er det oss vitterlig at den alle steds finner motsigelse.»

Motsigelse, ja — Paulus var ikke uten kjennskap til det. «Av jødene har jeg fem ganger fått firti slag på ett nær; tre ganger blev jeg hudstrøket, én gang stenet — —» Jo, han hadde nok møtt motsigelse. Men han hadde heller ikke ventet det anderledes. Herren sa jo, om ham dengang han sendte Ananias til ham i den rette gate i Damaskus: «Jeg vil vise ham hvor meget han skal lide for mitt navn skyld.»

Dette var ikke enestående for Paulus. Han skrev selv til Timoteus at «alle som vil leve gudelig i Kristus Jesus, skal bli forfulgt.»

Når vi i almindelighet merker så lite til denne motsigelse og forfølgelse er det neppe tvil om at årsaken er at vi er alt for tilbøielige til å skikke oss like med denne verden.»

Av de få undtagelser i den farveløse masse av kristendommens tilhengere i vårt fredelige, demokratiske og «kristne» fedreland, kjenner jeg ingen som tydeligere er stemplet med dette troens adelsmerke enn misjonær Alb. M. Christiansen.

Ikke så lenge han levet som en aktet borger og familiefar inne i Oslo. Da var han som en av oss

øieblikk, da han opga sin gode forretning, oppløste sitt hjem og solgte alt det han hadde for å følge Kristus, da begynte både motsigelsen og forfølgelsen.

Det har falt i min lodd å kunne følge det hele på noenlunde nært hold fra den første stund og inntil idag. Enkelte ganger har bølgen gått så høit, at endog jeg som sat trygt i båten som tilskuer, begynte å bli redd, idet jeg fulgte hans vending på vannet.

Jeg husker en samtale jeg hadde med en av våre predikende brødre for seks år siden. Den er så betegnende for stillingen.

Vi talte nettop om motsigelser, og min gjest, som kjenner forholdene i de forskjellige venneflokker i vårt land meget godt, måtte bekrefte at motsigelser gjorde sig gjeldende så å si allesteds, i likhet med det som jødene i Rom kunne fortelle apostelen Paulus.

Jeg fortalte ham da, at det hele begynte å gå også mig på nervene, og hvis jeg bare var istand til å finne en lovlig grunn — hvis jeg bare kunne bringe på

ferdig grunnlag for en brøkdels motsigelsene — så vilde jeg treke mig tilbake fra hvervet som misjonens kasserer.

Jeg fant imidlertid ikke noe sådant grunnlag og har heller ikke funnet det senere, følgelig er jeg fremdeles br. Christiansens kasserer.

For et halvt år siden, blev det fortalt mig at det finnes menn som forteller at Christiansen ikke engang har noen stasjon derute i Congo. Jeg måtte først smile av denne nye opplysning, men så kom jeg til å tenke på at br. Christiansen, da han var hjemme i Norge, ikke hadde et eneste fotografi av stasjonen vise vennene som han besøkte på de forskjellige steder av landet. De han hadde hatt var blitt ødelagt før han kom hjem. Jeg hadde derfor skrevet til ham og anmodet om å få tilsendt et par bilder av stasjonen.

Disse har jeg nu fått, og to av dem vil finnes i dette nr. av «Misjonsrøsten». Hvis de blir gjengitt tilstrekkelig tydelig kan man allerede se, hvorledes arbeidet med stenen som br. Christiansen har skrevet om, skride frem. På det annet bilde finner vi ham sittende i en av sine hjemmelagede stoler, som han også har fortalt oss om.

Må Herren styrke vår kjære broder i hans arbeide derute blandt dem som sitter i mørke og dødsstryk, og gjøre det så at motsigelse og forfølgelse virker det samme i dette tilfelle, som det virket i apostelen Paulus' liv.

Erling Syvertsen.

